

Tři metly Západu

ZNOVU JSOU TU ZVĚSTOVATELÉ „SPÁSNÝCH“ PRAVD, KTERÉ SE NEMOHOU MÝLIT

Po prudkém přelomu v roce 2020 se začíná ukazovat, že Západ vkročil do dalšího stadia své autolýzy, to jest rozkladu vlastními silami (mnohem závažnějšího, než byla nedostatečná reprodukce jeho obyvatel v posledních dekádách). Víceméně nezávisle na kořeni jeho bytí hlodá „hygienismus“, přinášející medicínskou diktaturu s potlačením dosavadních svobod, kulturní války vedené extrémním genderismem a „rasismem naruby“, a extrémní environmentalismus, chápající lidi na planetě v podstatě jako nežádoucí.

Všechny je spojuje další „metametla“, moderní média. Lze říci, že v kořeni všech z nich leží něco chvályhodného: o zdraví by se mělo pečovat, se ženami a příslušníky minorit by se mělo jednat zdvořile a spravedlivě a životní prostředí by se mělo šetřit. Potíž je v tom, že všechny časem přešly ve fundamentalisticko-náboženskou podobu, jejíž hlasatelé, „noví posedlí“, ztratili jakoukoli vnitřní brzdu a cítí se být spasiteli lidstva či národů ve svém akčním okruhu – snad je to způsobeno nedostatečným zpracováním pozvolna mizející židovsko-křesťanské myšlenky Mesiáše-Spasitele a oni sami se vžívají do této role.

V tomto se řečená hnutí zcela podobají předěšlým vlnám bojovné „sekulární spásy“, komunismu a nacismu – snaha vybudovat na zemi nebo zcela spolehlivě vede k tomu, že se vybuduje peklo. I bez krvavého konfliktu může vzniknout nouze, z tradiční vzdělanosti zřejmě zůstanou jen trosky. Podobně jako obě předchozí vlny jsou nesena obrovským nadšením, ať nedím zarputilostí, již není tradiční, mnoha vedlejšími ohledy vázaná občanská společnost vůbec schopna odolávat – dlouhým fungováním se také jakýmsi způsobem vyčerpala (carské Rusko muselo kdysi zaniknout, zdá se, jen proto, že dlouho bylo...). Pokud se někdo domnívá být ve vlastnictví ultimátních spásných pravd, vyplývá z toho pro něj „právo“ jim ostatní podrobit, ať chtějí, nebo ne – ten, kdo se podvolit nechce, může být buď jen naprostý hlupák, nebo naprostý zlovolník. Mlčící většina si myslí svoje, ale dlouhodobě plní zadání aktivní spásitelské menšiny.

STANISLAV KOMÁREK
biolog a filozof

**MLČÍCÍ VĚTŠINA SI
MYSLÍ SVOJE, ALE
DLUHODOBĚ PLNÍ
ZADÁNÍ AKTIVNÍ
SPASITELSKÉ
MENŠINY.**

Obávám se, že tyto tři paralelní vlny je třeba nechat přejít a proběhnout, což ovšem přinese velké utrpení a západní společnost dnešní podoby zničí. Vzniklý systém či systémy je následně třeba nechat „vyhnít“, což posléze umožní zase etablovat snesitelnější a lidské přirozenosti bližší poměry. Je ovšem dobře upozornit, že „vyhnívání“ komunismu v SSSR trvalo plných sedmdesát let a nacismu, pokud by nebyl zničen přímou vojenskou akcí za pouhých dvanáct let, by to nepochybně trvalo ještě déle a škody jím učiněné by byly ještě větší. Lze očekávat cosi ve stylu „tricetileté (více-méně) nekrvavé občanské války“, a budiž řečeno, že „svaté“ války patřily v dějinách k nejbrutálnějšímu a nejbezohlednějšímu. Člověk se od zvířat liší zejména tím, že je ochoten bojovat za teoretické principy, byť ty se pak ihned stávají výchozí bází pro reformace a deformace společnosti. Obrovská urputnost řekněme našeho husitství i jiných středověkých radikálně náboženských hnutí dobře ukazuje, z jakých asi duševních zdrojů jsou i dnešní spásné nauky napájeny. Na rozdíl od nich (i komunismu a nacismu) není dnes před novými spasiteli kam utéct, společnost je zcela globalizovaná. Bude nutno se přikrčit a čekat, zřejmě po generace? Eugen Drewermann kdysi možná ne tak blouznivě navrhoval likvidaci komunismu tím, že by se k němu Západ s nadšením, byť třeba předstíraným, přidal a poddal se mu a tím jej zcela rozložil (takto také tradičně vítězila Čína nad invazemi stepních kočovníků).

Viníci se budou hledat v „sabotérech“

Co je pro všechna tato tři hnutí sjednocujícím společným rysem? Je to především představa, že nad člověkem už není žádná jiná vyšší síla (poslední z mocných, kdo o ní u nás ještě věděl a mluvil, byl Václav Havel) a individua i vlády musejí „strhnout“ vše pouze svou vlastní silou a technickým umem (ovšem ani diktatura těch, kdo se domnívají mít přímý drát k Všemohoucímu, nebývá o moc lepší). Dále to, že člověk může vše sám zcela podle své

vůle manipulativně rozhodovat (týká se ovšem jen těch, „kteří vědí“ a mají příslušné „pověření dějin“, jiní se mají bát a poslouchat) a stačí vydat příslušný dekret a dostatečnou silou tlačít na jeho konsekvntní uskutečnění, aby se svět od základů změnil a stal lepším. Pokud se tak nestane a úporné snažení narazí na „resilienci světa“, „hmotnou pravdu“, bude zajisté zvykem hledat viníky v „sabotérech“ jako za stalinismu, protože spásná teorie se mýlit nemůže.

Propojení digitální kontroly a nového totalitarnismu může vytvořit toxickou směs zcela nevídané

intenzity. Celý fenomén „tři metel“ můžeme nepochybně také označit jako „trest“ Kořene Světa (tradiční Evropan by řekl Boha, tradiční Číňan Nebes) za lidskou neomezenou sebeadoraci, neuznávající, že by měla v kosmu něco sobě rovného, ne-li člověka a jeho vůli přesahujícího, a „dorovnávání“ tohoto podivného kurzu. Jistě, pádem říše římské se nepotopila Itálie a nějaká státnost a kultura na místě autolyzovaného Západu nepochybně opět bude. Křeče budou trvat jistě dlouho. Jsem na každý pád rád, že už jsem starý a relativně brzy umřu. ■

Josef Mathauser (1846–1917): Jan Žižka s knězem Václavem Korandou roku 1420 hledí z Vítkova na Prahu. Foto: Profimedia.cz

